

TREBALL

N.º 1 - BARCELONA - Abril, 1945

EDITAT PER LA DELEGACIÓ DEL C. C. DEL P. S. U. DE C.

Un 14 d'abril esperançador

Ens trobem de nou, en vigílies de l'aniversari de les jornades republicanes històriques, en les què, els pobles d'Espanya pronunciaren el seu resolut veredict de marxar cap endavant. La monarquia borbònica fou derrotada en eleccions, que representaven l'expressió sobirana del poble. Les il·lusions posades amb el nou règim republicà, tenien que veurers escatimades i burlades per la incapacitat, tebiesa i covardia d'alguns dirigents de la República, en enfrontar l'atac a les basses socials i econòmiques de les forces feudals i reaccionàries que constituïen els fonaments de l'atràs econòmic, polític i social del país. Això, però, no feu defallir l'estima i sentiments republicans del poble. L'actitud d'act davant l'aixacament de la reacció i del feixisme, lluitant amb les armes a la mà per espai de 32 mesos en defensa de la República, posen de manifest que batejava viu el sentiment de llibertat i progrés.

Malgrat la derrota momentànea de la República els patriotes i els pobles d'Espanya han remuntat les onades del terror salvatge de Franco i Falange, amb el pensament fit a un futur esdevenidor democràtic i republicà. Les millores que el poble obtingué sota la República, feren profunditzar encara més l'estima i els sentiments republicans i democràtics del poble. I avui, cada pagès, cada obrer i cada patriote recorda i compara amb la situació de fam, de terror, d'opressió i de ruïna nacional imposada pel règim feixista de Franco i Falange.

Paral·lel al procés de la guerra, que marca la derrota molt pròxima de la Alemanya hitleriana, es desenvolupa amb increment major la crisi profunda de Franco i Falange. Aquest mes d'abril, pot ésser per la humanitat sencera el mes primaveral de la victòria esplendorosa. I Espanya no por quedar com un reducte de la reacció i del feixisme. Els pobles d'Espanya, deuen ocupar el seu lloc, intensificant la seva lluita per a gaudir també de la seva victòria.

Franco i Falange, conjuntament amb les forces reaccionàries, busquen trobar una sortida a la crisi desesperant en que es troben. Maniobren per a lograr guanyar la col·laboració de certs sectors de dreta que permeti, encara que sacrificant aparentment a la Falange, ampliar la base del m per a bastir-lo de ribets més «democràtics», però, que en el fons constitueixi la continuació de la política de terror, de fam i d'opressió. S'especula i s'alimenten il·lusions en els cercles franquistes, en l'establiment d'una regència monàrquica, que fos el valladar que inmunitzés de les lluites i l'odi del poble, al règim de Franco i Falange camuflat sota aquesta nova denominació. Per altre banda, es maniobra per la restauració monàrquica, sense paliatius de regència, entronitzant a Don Juan, Unes i altres maniobres, estan condemnades al fracàs, car no solament no compten amb la aprovació de la gran majoria del país, sinó que, a mes, està disposat a lluitar en el terreny de les armes contra tals maniobres així com lluita contra Franco i Falange. Les forces obreres, republicanes i patriotes, incluint a gran nombre de les forces catòliques i de dreta, aspiren i lluiten perquè la única sortida que deu donar-se al país, sigui una sortida popular i democràtica l'establiment de la República i la legalitat constitucional.

Cridem, però, fortament a la responsabilitat de tots els sectors patriotes i en primer lloc, de la classe obrera i de

SALUTACIÓ DE «TREBALL»

«Treball» òrgan central del P. S. U. de C. apareix de nou editat per la Delegació del C.C. continuan així, des d'aquí Catalunya, els esforços realitzats per les organitzacions i la direcció del partit que li doraren vida en aquesta etapa de la dominació franquista.

Compenetrats de la justa línia política del nostre C.C. ens esforçarem per unir al poble català en la lluita per la derrota del franquisme i perquè, amb la conquesta de la República, radii sobre la terra catalana el sol de la llibertat.

«Treball» adreça, des de la seva trinxera de lluita, una salutació efusiva al C. C. del P. S. U. de C. al Secretariat i al company Joan Comorera, sota quina certera i justa direcció mena al partit i al poble català contra l'enemic més crudel i ferotge de la nostra història. Salutem, al C. C. i Buró Politic del grrn Partit Comunista d'Espanya i al seu cap claravident Dolors Ibarruri, així com a la seva Delegació al país.

Saludem, a les forces que formen en les files del Consell Superior d'Aliança Catalana i de la Joventut Combatent, i d'altre organismes d'unitat existents i

els encoratgem a consolidar la unitat en el si d'un sol moviment antifeixista. Salutem, als col·legues «Mundo Obrero» «Reconquista» «Catalunya» i «Combat» que, com nosaltres, braguen en la il·legalitat contra la dictadura terrorista de Franco i Falange. Salutem, a la Junta Suprema de Unió Nacional expressió dirigent de la lluita dels pobles hispànics.

«Treball» saluda emocionadament als braus guerrillers de Catalunya i als de la resta d'Espanya i s'esforçarà perquè milers d'altres patriotes s'incorporin al seu gest heroic. Salude als milers d'empresonats que gemeguen en les presons franquistes i no defallirem en el combat per la derrota franquista i la victòria de la República en la que recobriran la llibertat.

El camí que anem emprendre, llaurat per la bèstia falangista, està prenyat de perills. Però, insobornables davant el pànic; inflamants els nostres pits d'odi a mort a l'enemic i d'amor al nostre incomparable poble i a la República; cós i sang de la nostra gloriosa i combativa classe obrera catalana, no defallirem, segurs que aquest camí ens menarà al triomf.

Els gloriósos exèrcits de les Nacions Unides avancen vertiginosos vers el cor de la Alemanya hitleriana. La derrota d'Hitler pot produir-se en qualsevol moment. La victòria de la democràcia i la llibertat a Europa està ja assegurada. La existència a Espanya de Franco i Falange en serien una accepció. De la lluita de tots els patriotes en depend! Obrers, republicans i patriotes, complim amb els nostres deures! Els caps i membres de l'exèrcit deuen decidir-se! Amb la victòria, els tribunals administraran justícia als opresors i als que en llur traïció i covardia hagin desertat dels seus deures.

les forces republicanes per tal de no menyspreuar per un sol moment els perills i envergadura de les maniobres feixistes i reaccionàries. Solament elles no resorgiran, si sabem forjar la més estreta unitat i sabem menar la més decidida lluita, ara mateix, contra Franco i Falange per accelerar el seu ensorrament definitiu.

En aquest 14 d'abril, devem refermar la nostra voluntat de vèncer, desencadenant múltiples accions de lluita contra Franco i Falange!

Aquest 14 d'abril, deu ésser fita per acabar amb la divisió de les forces obreres, republicanes i patriòtiques. Deu ésser, l'inici del resorgiment d'un ampli, poderós i combatiu moviment d'Aliança Nacional de Catalunya, que aglutini a tots els catalans en la lluita contra Franco i Falange i junt amb la lluita de tots els pobles hispànics, meni a la victòria de la República.

Per un 14 d'abril que el poble manifesti el seu republicanisme actiu i combatent contra les maniobres de la reacció i el feixisme, contra Franco i Falange.

ORGANITZEM LES LLUITES PARCIALS DE LA CLASSE OBRERA

Creure que l'anihilament del règim franquista serà resultat de «combinacions diplomàtiques» o bé que en un dia i hora X, per art de sortilegis enigmàtics, esclatarà la insurrecció nacional del poble que acabarà amb la dictadura, són dos dels errors en que avui incorren mols antifranquistes: són la causa de la passivitat actual en el conjunt del moviment alliberador i l'obstacle més important per assolir la unitat combativa de partits i organitzacions democràtiques de Catalunya.

I El feixisme caurà destruït a Espanya, únicament per l'acció unida de tots els antifranquistes dels pobles hispànics. Cam arribarem a aquesta acció unida que retornarà a Espanya la República i les llibertats a Catalunya? I arribarem per l'organització de les lluites parcials de tots els sectors del poble interessats en el restabliment de la República.

En quines condicions treballa i viu avui la classe obrera. En la dictadura franquista no existeixen altres drets per la classe obrera que els del paper mullat del «fuero del trabajo», d'un Estat nacional-sindicalista de terror, creat per defensar i ampliar els privilegis feudals dels grans financers i jerarques falangistes. El retir obrer; el segur d'enfermetat amb assistència mèdico-farmacèutica, les vacances retribuïdes; la setmana de 44 hores; condicions de seguretat i higiene en el treball; millores que ha disfrutat la classe obrera, avui són inexistents en la pràctica. Si bé els jornals han augmentat un 20 per cent respecte l'any 1935, el cost de vida ha augmentat en un 500 per cent. La jornada de vuit hores, practicament, ha desaparegut, car els obrers, per fer front a les necessitats més premerentes, es veuen obligats a treballar hores suplementàries, que les empreses no paguen com a extraordinàries. L'atur forçós i la misèria més espantosa, amb el segur d'enfermetat i mort (30.000

FRATERNALMENT

Dues objeccions al Manifest «La hora de Espanya» del Comité Regional de la C.N.T.

Hem llegit el vostre manifest. Ens identifiquem als vostres raonaments per a legitimar la justesa de la causa d'Espanya davant les Nacions Unides. Pensem ademés, però, que els raonaments cal fundamentar-los amb la força. Força que únicament assolirem, amb l'amplitud convincent que cal, unint-nos més i d'una vegada! i lluitant més i millor.

En segon lloc, per unir més i lluitar millor, no poden argumentar-se suposicions imaginàries, sinó, realitats. I aquesta es ben al revés de la afirmació que feu que «en España se ha constituido ya una unidad popular i democrática que agrupa a todo el país en la Alianza Nacional de Fuerzas Democráticas, integrada por republicanos de todos los matices, socialistas, U. G. T. i C. N. T.

Ens abstenim d'explicar com i perquè, en els seus inicis, neixé aquest organisme. Però, diem als companys de la C. N. T. que no

pot jugar-se amb les paraules. La A. N. de F. D. no és ni de molt una sombra del que diu; en lloc d'Espanya. Ni a Asturias. Ni a Madrid. Ni a Andalússia. Ni a Euzkadi. A Catalunya, apart de la C. N. T. cap més altre organització responsable en forma part. Els companys del Comité Regional de la C. N. T. obliden l'existència d'altres i més responsables organismes d'unitat, entre altres, i el més ampli, combatiu i solvent, el que dirigeix a Espanya la Junta Suprema d'Unió Nacional i a Catalunya la Aliança Catalana i la Joventut Combatent, sota quina direcció es desarrotlla la majoria i més importants lluites contra Franco i Falange.

No. El camí no es aquest. Legitimem la raó de la nostra causa, amb una conducta honesta i responsable que no obstaculitzi, sinó que col·labori a unir a totes les forces per una major i més intensa lluita, que sigui garantia que la nostra raó serà imposada i respectada.

tuberculosos esperen llit) es l'únic patrimoni avui de la classe obrera de Catalunya.

Què ha de fer la classe obrera? Confiar els seus destins a «Combinacions diplomàtiques? Soportar, resignadament, la misèria i la mort, esperant que arribi la insurrecció nacional? NO! HA D'ORGANITZAR LA LLUITA PER LES REIVINDICACIONS INMEDIATES, CONSIDERANTLES UNA PART ESSENCIAL DE LA LLUITA GENERAL CONTRA EL REGIM FRANQUISTA.

Organitzar les lluites, vol dir RECLAMAR, EXIGIR, a les empreses que s'enriqueixen sobre la misèria dels treballadors, els AUGMENTS DE JORNAL I LES MILLORES que permetin a la classe obrera fer front a l'encariment de la vida, evitar la depravació dels nostres fills. Aquí tenim un gran motiu d'unitat, de treball en comú, els obrers ugetistes i cenetistes. Un gran motiu d'unitat per a presentar un front unit d'obriers per preparar la insurrecció nacional sense la qual no hi haurà mai República, democràcia i llibertat a Espanya.

La classe obrera de Catalunya ha d'augmentar la seva força per la unitat C. N. T. - U. G. T. per fer ús de les seves armes tradicionals de lluita; LA RECLAMACIO, LA PROTESTA, LA MANIFESTACIO I LA VAGA. Unitat de cenetistes i ugetistes vol dir força INVENCIBLE per lluitar; unitat vol dir exercici de la SOLIDARITAT EN LA LLUITA DE TOTS ELS OBRERS D'UNA FABRICA, D'UNA INDUSTRIA, DE TOTS ELS OBRERS D'UNA POBLACIO DE TOTS ELS OBRERS DE CATALUNYA I DE TOTS ELS OBRERS DELS POBLES HISPANICS. EM DE ROMPRE EL FOC! EM DE LLUITAR PER LES NOSTRES REIVINDICACIONS ECONOMIQUES I FER-NE UNA LLUITA ORGANITZADA CONTRA FRANCO I LA SEVA FALANGE!

Es possible fer-ho? SI! A Reus, les obreres d'una fàbrica han estat en vaga de braços caiguts durant tres dies i han obtingut el pagament d'hores extraordinàries. A Tarrasa, els obrers d'una fàbrica han reclamat el compliment de la setmana de 44 hores en treball de nit i ho han assolit a l'abandonat el treball, malgrat la oposició de la empresa i el «sindicato vertical». A Sant Feliu de Guixols, una manifestació de dones davant l'Ajuntament ha protestat per irregularitats en el racionament i ha obtingut èxit en la reivindicació. Aquests fets són insuficients per a obtenir els resultats que la lluita demana, però, realitzats espontàniament, són una millor demostració del que pot un moviment unit, organitzat i dirigit amb responsabilitat, descansant en la unitat i treball en comú dels sindicats U. G. T. - C. N. T.

Als militants del P. S. U. de C. correspon la gran responsabilitat d'ésser els iniciadors d'aquest gran moviment per les reivindicacions econòmiques de la classe obrera. Els Comitès de Radi i de Cèl·lula han d'estudiar les formes pràctiques d'establir la unitat de cenetistes i ugetistes per a obrir el període de les lluites parcials que ens menarà a la victòria.

Compatriotes catalans a França per la Aliança Nacional de Catalunya

El prestigi del moviment d'unitat catalana arreu de França, entre els catalans, el poble francès i les seves autoritats, descansa en la seva participació en la lluita i a més, en el prestigi de les organitzacions i personalitats que en formen part. El Consell directiu que presideix el destacat dirigent d'Esquerra Republicana de Catalunya Dr. Agnasca, està constituït amb representacions d'E. R. de C., P. S. U.

de C., Partit Federal, Acció Catalana, Estat Català, Unió de Rebassaires, C. N. T., U. G. T., Unió de Forces Armades i Joventut Combatent, Entre altres personalitats, participen al moviment d'unitat catalana, Just Cabot, Lluís Montanya, Joan Rebull, Pau Casals, Mossèn Vilà, Pau Padró, Martí Fedced, Perot, Llauredó, Cornellà i Mario Gallud de la C. N. T.; Capdevila, Dolores

(Passa a la pàg. 3)

LA COMEDIA ANTI-JAPONESA

A mesura que la victòria de les Nacions Unides és més diàfana i que la nau del nazi-feixisme, amb la qual s'embarcaren els aspirant a servidors del «nou ordre» hitlerià, s'esforça, fenturen aquests posar la seva pell a salvació. Després de la Conferència de Crimea, una sèrie de països que havien mantingut una posició de complicitat amb el nazi-feixisme, s'escarrassen, a corre cuita, per adoptar noves modalitats que els permeti introduir-se en el si de la família de les Nacions Unides. Entre altres, mereix destacar l'actitud adoptada pel govern pro-nazi de la Argentina, el qual al Continent Americà ha jugat el paper de gendarme de l'hitlerisme en contra dels interessos dels països americans i d'avançada de la reacció feixista contra els interessos populars i democràtics del poble.

Franco i Falange agent i sucursal d'Hitler a Espanya; aliats per pactes i compromisos a Hitler; que han posat de relleu la seva beligerància oberta contra les Nacions Unides en actes, oficials i descarats, camuflats i encoberts d'espionatge, ajut en

matèries primes, armaments i aliments als exèrcits alemanys i de provocació contra consultats de les Nacions Unides; que han organitzat oficialment com unitat regular de l'Exèrcit espanyol la «División Azul» contra la Unió Soviètica; que d'acord als motllos de la doctrina hitleriàna i sota instructors de la Gestapo introduïts en els organismes oficials, han intentat organitzar la fam, el terror i l'esclavitud dels pobles d'Espanya, també intenten salvar-se del naufragi i escorrir el bulto de les responsabilitats contretes, que els incorporen plenament al sumari obert dels criminals de guerra. Per a lograr-ho, Franco i Falange estan disposats a declarar (d'acord amb Hitler) la guerra al Japó, amb quin país, conjuntament amb els demés nazi-feixistes, en el temps de les vaques grasses, establiren un pacte de «cavallers» d'identificació i assistència a la seva política asiàtica, malgrat aquest país, invasor d'un immens territori insular al Pacífic, practiques ja a les Filipines una política de persecució i terror que ara s'intenta argumentar, amb un cinis-

me incommensurable, per adoptar una nova postura.

Franco i Falange, imploren als cercles anglesos i americans un lloc, encara que petit i entrar per la porta falsa, en el si de la família vencedora, per escapar del càstic i salvar amb ells, els interessos del feixisme internacional, deixant en pau en una Europa democràtica un reducte obert a les maniobres pel reviscolament i noves agresions del nazi-feixisme.

No. Franco i Falange no sorprendran a ningú en la seva pretenció. El garbell, no està mallat per poguer-se infiltrar de contrabando, els que neixeren i visqueren al servei del barbarisme i l'esclavitud dels pobles. Les Nacions Unides i en primer lloc, el gran poble, Exèrcit i Govern de la Unió Soviètica, no toleraran aquesta absurda maniobra. Però, en primeríssim lloc, això no serà mai possible perquè els patriotes i pobles d'Espanya ho impediran amb la seva lluita i perquè amb ella lograrán (no ho dubti ningú) enderrocar a Franco i Falange.

dels trosquistes del POUM i cal desenmascarar-los arreu. No deu desorientar a ningú les frases «renovades» ultrarrevolucionàries, i la gosadria del poumistes al «saludar al heroica pueblo soviético y a su ejército victorioso» puix, sabem que han estat i són el seus pitjors enemics i que sols la lluita despietada contra els trosquistes agents de l'enemics contra el socialisme, ha fet possible la fortalesa de l'Estat Soviètic que ha donat les victòries als pobles de la Unió Soviètica i al seu gloriós Exèrcit Roig.

No. Els trosquistes del POUM no poden enganyar ni confondre a ningú. Fa temps, que el trosquisme a Catalunya, Espanya i arreu del món ha deixat d'ésser constituït per un grup de polítics aventurers i desvergonyits. per a convertir-se en un cau de traïdors i agents del feixisme.

COMPATRIOTES CATALANS A FRANÇA PER L'ALIANÇA NACIONAL DE CATALUNYA

(De la pag. anterior)

Bargalló, Lluïsa Mamiac, Elisa Uriz, etc.

Ultimament, en ocasió, d'acord amb el caràcter de la situació, de reivindicar en el programa d'Aliança Nacional de Catalunya la República i l'Estatut, han tingut lloc importants conversacions amb el destacat dirigent d'Esquerra Republicana de Catalunya i ex-conseller de la Generalitat, Sr. Terradellas, el qual ha manifestat el seu ferm designat de veurer aviat units tots els catalans en el sí d'un ampli moviment català, en quin fi l'Esquerra Republicana de Catalunya i el PSU C. devien dedicar els seus millors esforços.

No cal dir, que facilitem i encoratgem als companys del nostre partit, al Consell d'Aliança Nacional Catalana, al Sr. Terradellas i demés personalitats dels partits i organitzacions catalanes redicades a França, a continuar per aquest camí d'unitat, al servei de Catalunya i la República i contra els agents de divisió que intenten portar aquí el verí de la discòrdia.

El trosquisme, ahir ara i adés agent de Franco i enemic del poble

Els trosquistes del POUM pretenen presentar-se com una organització antifeixista. Però, ben pocs per cert, es deixen confondre. La seva verdadera cara es prou lluminosa i caracteritzada. El POUM, és la organització de la provocació; dels agents de Franco i Falange en el si del moviment antifranquista. Son la llavor dels dubtes, confiances i rezels. Solament cal recordar, entre altres, el putx criminal de Maig contra la República i al servei de l'enemic; les companyes contra la unitat, amb les seves conegudes consignes de «Govern Obrer i Camperol» «primer la revolució, després la guerra»; contra la unitat obrera manibrant contra la entressa CNT-UGT, i més tard, contra la Unió Soviètica i la Aliança de les N. U. en guerra contra la Alemanya nazi. Després de la victòria transitòria de Franco, el POUM s'ha esforçat per impedir i desprestigiar la resistència del poble. La seva

consigna «tots els partits han fracassat» no té altre significació que castrar l'esperit combatiu. Sense organitzacions antifeixistes, no hi ha resistència ni lluita, i aquest és el fi perseguit. Quan la unitat catalana s'anticula i pren forma en el Consell Superior d'Aliança Catalana el POUM surt a la palestra propagant que és una maniobra dels comunistes, i intenta crear confusió i divisió amb les consignes del «Frente de la Libertat» i del «Front Nacional» organismes amb els quals, preten

àmplia i sòlida unitat catalana. Quan militants i sindicats de la UGT, maniobra per impedir la unitat i lluites. En les comisaries, presons i companyes de treball forçat, el POUM te la missió (i la compleix a la perfecció) de delatar a la policia els elements més patriotes i als militants comunistes, convertint-se, així, en auxiliar valuós del terror franquista.

Els propagadors de la divisió, els provocadors i auxiliars de la policia franquista són agents de Franco i Falange. Aquest és el paper

Ajut econòmic a la Delegació del C.C.

Acusem rebut núm. 84 de 50 mil pessetes, les quals han estat entregades a la Delegació del CC. del P.S.U. de C. per un bon amic.

Posem com estimul i exemple aquest ajut donat al partit, a tots els militats, simpatitzants i amics. Constituiu Grups Econòmics d'ajut al partit.

Delegació del C.C. del P.S.U. de C.

PER LA REPÚBLICA I LES LLIBERTATS DE CATALUNYA

La política d'Aliança Catalana iniciada pel P. S. U. de C. i que amb les representacions d'altres forces polítiques catalanes va plasmar-se en el programa del CONSELL SUPERIOR D'ALIANÇA CATALANA, responia justament a la situació nacional i internacional del període de dominació nazi a Europa i quan Franco i Falange es creien forts i segurs per seguir esclavitzant als pobles hispànics. La política i el programa d'ALIANÇA CATALANA era i és republicana i patriota, car el fins nacionals elevats que persegueix en la lluita, al dipositar la victòria en mans del poble perquè expressi la seva voluntat sobirana, ensems que apartaba qüestions de règim i representació, obstacles per la unitat de tots els sectors democràtics i patriotes, era garantia d'expressió de fe republicana en un règim democràtic.

L'acolliment que el CONSELL SUPERIOR D'ALIANÇA CATALANA ha tingut arreu de Catalunya, ha estimulat el sentiment d'unitat i donat direcció i formes orgàniques superiors a la lluita. Això prova, ensems que lo seva justesa, el valor dels èxits que aquesta política ha obtingut i que, junt a factors internacionals no menys importants, permeten avui l'ampliació del programa amb la reivindicació de la REPÚBLICA i per Catalunya L'ESTATUT I EL GOVERN DE LA GENERALITAT.

De l'Europa invaïda pels nazis, ja no en queda res. avui existeix una Europa democràtica i republicana, una Europa nova, en la que les forces obreres i populars de cada país son el factor fonamental per la solució democràtica dels problemes que la ocupació nazi i la traïció han deixat creats. La «fortalesa» europea queda reduïda als límits de l'Alemanya nazi. La victòria de les Nacions Unides s'apropa. L'activitat antifranquista a Catalunya, a Espanya i a la emigració, en particular de les forces obreres i democràtiques, creix dia a dia, estimulada per les derrotes nazis i la influència depressiva que exerceixen damunt Franco i la seva Falange Arreu de Catalunya sorgeixen els grups d'unitat i resistència que busquen orientar-se i unir-se per participar activament, amb organització sòlida i objectius clars, a les lluites decisiva i finals que es preparen per obtenir la REPÚBLICA I LES LLIBERTATS PER CATALUNYA. Tots aquests factors són els que han motivat un canvi en la correlació de forces a Europa i al nostre país.

Avui correspon un canvi tàctic en la línia programàtica d'Aliança Catalana que emmotlli a les forces antifranquistes d'aquesta nova correlació, en les que les obreres i democràtiques són les més actives i de valor combatiu més acusat. La reivindicació de la República i el Govern Negrin ampliat i reforçat amb l'aportació de tots els sectors responsables que partipen en la lluita al país i a la emigració, així com la reivindicació de l'Estatut de Catalunya i el Govern de la Generalitat són, a més de la interpretació del sentiment del poble, qüestions que corresponen a la nova situació i una conseqüència del desenvolupament progressiu i victoriós de la lluita que han menat el CONSELL

SUPERIOR D'ALIANÇA CATALANA a Catalunya i la JUNTA SUPREMA DE UNIÓN NACIONAL a Espanya.

Els republicans i patriotes em d'aprofitar la oportunitat de les derrotes nazis i falangistes i l'augment de combativitat de tots els sectors del poble. Aquests dos factors conjugats hàbilment en un esforç unitari que aplegui a tots els partits, organitzacions sindicals i grups responsables en un organisme de lluita i orientació comú, son garantia de victòria, car si a les dificultats exteriors i de descomposició dintre l'aparell franquista hi afegim la unitat combativa del poble, Franco i Falange no assolirem refer el seu bloc reaccionari-feixista ni podran aguantar els primers cops ben donats per les forces unides del poble.

S'imposa, doncs, la necessitat, pel CONSELL SUPERIOR D'ALIANÇA CATALANA, d'adoptar aquest nou programa de lluita i unitat. Ha de plantejar-se, ensems que la seva aplicació i difusió, la seva pròpia reorganització i ampliació, per fer que tots els partits, organitzacions i grups, hi puguin participar, fent de l'antifranquisme de Catalunya una peça fonamental en el concert dels pobles hispànics i un bloc sòlid, àgil, combatiu, dirigent, que orienti la seva gestió vers la incrementació de tota mena de lluites petites i grans i perquè sigui el veritable dirigent de la lluita antifranquista a Catalunya i base de recolzament pel futur Govern de la Generalitat que nosaltres des d'ací em d'impulsar per la seva constitució immediata.

ELS SOLDATS LLUITEN

A primers del mes passat, en la Caserna d'Enginyers de Barcelona es produí una valenta protesta contra les males condicions del ranxo. En ella, uns 200 soldats a l'hora que estaven reunits al menjador i sels servia la bofia podrida composta de peix en estat de descomposició, es negaren a servir-se i a menjar, produint-se un plant en el que hi participaren la majoria de la tropa.

Aquesta valenta i legítima actitud dels soldats en defensa de les seves condicions de vida, feu enfurismar a la oficialitat falangista i, amb els seus modes usuals, feu formar a tota la tropa, demanant sortisin els instigadors i organitzadors de l'acció de protesta succeïda. Els soldats plenament compenetrats i conscients de la seva acció, contestaren amb un silenci absolut. Davant al silenci per resposta, els oficials falangistes escolliren alguns a caprici, amb els quals descargaren el seu odi.

Aquest fet, com tants altres que s'han produït en diferents casernes, deuen servir d'exemple als soldats i caps patriotes, per organitzar i incrementar les lluites que millorin les seves condicions de vida, en les que trobant l'escalf i l'ajut de tot el poble. Deuen formar ràpidament, en cada caserna les Juntes Patriòtiques per a donar a les seves lluites una direcció responsable i capaç, perquè a través d'elles, formar junt

Una nova víctima del terror franquista

Després de dos anys de estar sotmés a tortures, l'estat assassinat sobre la serra del Camp de la Bota, el nostre company JOSEP PINOS militant exemplar del P. S. U. de C.

JOSEP PINOS exemple de patriota, d'antifeixista de republicà i de militant del nostre partit, feu front al pelotó d'execució amb tanta fermesa i valentia. A totgut brotant dels seus peïmons els crits de visca la unitat catalana, visca la República, visca Catalunya i el P. S. U. de C.

JOSEP PINOS, és un heroi més que homenar el nostre poble; una víctima més a la llarga llista del terror franquista, que hem de venjar.

Dos documents trascendentals

La Delegació de CC. del nostre partit ha adreçat al poble català un important Manifest, en el qual es planteja el caràcter de la situació actual i les tasques que tenen davant seu plantejades a tots els patriotes. També ha tingut lloc la celebració de la Reunió Ampliada de la que n'ha estat aprovada i publicada una trascendental Resolució política. Ambdós documents, han de constituir per a tots els militants del PSU. de C. la carta d'orientació que deu guiar totes les seves activitats, i el treball de tots els patriotes.

al poble un sol bloc combatiu que a l'ensems que faci el desenvolupament de les lluites reivindicatives, sigui el motor de la unitat patriòtica capaç d'encendre la insurrecció per acabar amb el règim franquista, causant únicament la situació de fam, terra i misèria que poble, soldats i caps patriotes patim.